

2
2010

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

Den viktige ballasten for livet

Selebert møte på Kongens slott

s. 8-9

Verden har gjort seg en interessant erfaring. Et vulkanutbrudd langt nord i verden har skapt trøbbel og ugreie for store deler av den nordlige halvkule. Et oppkast fra jordens indre. Jorden spyr svart røyk og aske. Det har fått noen å enhver til å tenke. «Vi er sårbare», sa statsministeren. Mennesket, særlig vi i vår vestlige velstandskultur, liker å tro at vi har kontroll. Er det noe vulkanutbruddet på Island har vist oss, så er det at det det motsatte. «Naturen er mektig», sa statsministeren. Når mennesket har lullet seg inn i forestillinger om at en kan forsikre seg mot det meste, for ikke å si alt, så smeller naturen til, og så oppdager vi konsekvenser vi ikke hadde forestilt oss, og vi rammes av noe vi ikke hadde forutsett.

Det er en mektig demonstrasjon vi har vært vitne til, og jeg har tenkt: Men selve livet er jo slik. Når som helst kan vårt skjøre liv rammes av noe så stort og uangripelig at vi kneles og vet ikke vår arme råd. I det store bildet blir vi små og hjelpeløse, og har ingenting å stille opp. Akkurat som forståseg-påerne kan forkynde at vulkanutbruddet kommer, men vi vet ikke når og vi vet ikke hvordan. Men det kommer. Vi vet også at før eller siden kommer mørket sigende inn over hvert menneskes liv. «Memento mori». «Menneske, husk at du skal dø». Kanskje først etter at sykdom har tatt det som var av kraft og liv, eller brått og uventet. Slik er det. Vi vet det, men kan tilsynelatende leve som om vi har full kontroll.

Jeg liker ikke å kople kristentroen til en tanke om en evighetsforsikring. For Jesus-troen min er i første rekke knyttet til livet her. Det handler om å leve livet her og om slik Skaperen hadde tenkt det. Mest mulig. Best mulig. Et liv for og med hverandre, der nestekjærligheten og kjærligheten til Gud, han som har skapt alle ting, skal prege meg, lede meg og være en skapende kraft i alle mine relasjoner. Likevel vil jeg komme til å erfare at mitt liv også er og kan være en vulkan som spyr svart, og viser at det bor noe i dypet av et meg som ikke er godt, som tvert om er destruktivt både for min kropp og min sjel, og som jeg ikke rår med. Og jeg rår ikke med det fordi det er er forbundet med den samme ukontrollerbare kraften som statsministeren erkjenner eksistensen av, når han leter etter ord og sier «naturen er mektig». Vi er mennesker, født under syndens og dødens lov. Vi har funnet noen ord å bruke for å hjelpe på forståelsen, men forstår likevel bare stykkevis. Vi er for små og begrensede, til tross for at vi liker å slå oss på brystet og tro at vi skjønner så mye.

Jesus har gitt meg noe å møte dette veldige med. Da han lot døden ramme seg utfordret han dette ufattelige mørke, og seiret. Døden, den siste fiende, hadde ingen makt over ham.

Når det kommer til stykke er vi sårbare. Livet er sterkt og ondskap er en realitet i tilværelsen. Kristendom er læren om livet sammen med han som har beseiret mørket og ondskapen. Når mitt liv trues av de samme kreftene, kan jeg søke tilflukt hos ham, som jeg kan og han er ikke teori. Han oppfordrer et hvert menneske til å komme til ham med byrdene sine, og han vil gi hvile. Det er vernet jeg har. Det er den gode ballasten vi vil gi barna. I århundrer har kristendom blitt overlevert fra en generasjon til den neste. Det er forklaringen på vår folkekirke, og på at så mange mennesker forteller at de har det de kaller sin «barnetro» i behold, om så som et sparebluss. Trosopplæringen skjer i visshet om at barna får med seg kunnskapen om Jesus, som er en forutsetning for at de skal kunne lære ham å kjenne, og forstå at han kan og vil følge dem gjennom hele livet, i alle livets skiftende situasjoner.

Mange voksne vil kunne vitne om at ordene om og fra Jesus, som ble sådd i sinnet deres som barn, har fulgt dem hele livet, men ikke blitt til levende liv for dem før etter mange tiår. Da først har de innsett at de trengte Ham, og ord ble til liv.

Peer Rødal Haugen
redaktør

Døpte i Fjære menighet

Jesus og barna
(Mat 19:13-15, Mark 10:13-16)
13 De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.» 14 Sannemot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Henning Igland Ekra
Døpt i Fjære kirke 28. februar

Vår Amalie Haugsvær Rønning
Døpt i Fjære kirke 28. februar

Birk Magnus Holthe Gundersen
Døpt i Fjære kirke 7. mars

William Sørbo
Døpt i Fjære kirke 21. mars

Dina Kristiansen Gjeruldsen
Døpt i Fjære kirke 27. mars

Jonas Alexander Grøslie Madshaven
Døpt i Fjære kirke 4. april

Cassandra Macleod
Døpt i Fjære kirke 7. april

Geir Atle Liene Degermann
Døpt i Fjære kirke 7. april

Martine Pedersen
Døpt i Fjære kirke 7. april

Mads R. Henriksen
Døpt i Fjære kirke 31. januar

Eivind Akerholm
Døpt i Fjære kirke 21. februar

Jone Aakre Slatterø
Døpt i Fjære kirke 7. mars

Julian Rea
Døpt i Fjære kirke 7. mars

Karoline Byholt
Døpt i Fjære kirke 7. mars

Madelene Humborstad
Døpt i Fjære kirke 4. april

Niklas Sandvik Tallaksen
Døpt i Fjære kirke 4. april

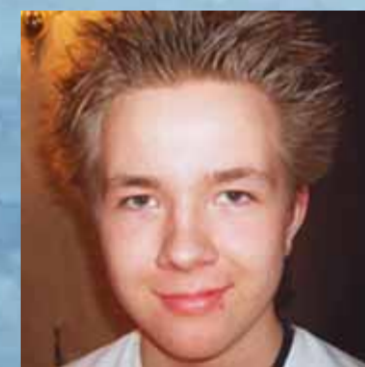
Benedicte Paulsen Skilbred
Døpt i Fjære kirke 7. april

Mathilde Leikvanger Klepp
Døpt i Fjære kirke 7. april

Ramona Mostad Eriksen
Døpt i Fjære kirke 7. april

Thomas André Evensen
Døpt i Fjære kirke 7. april

DU KOMMER TIL OSS, HERRE

Du kommer til oss, Herre, i dag i denne stund!
Du gir oss dåpens gave. Vi står på hellig grunn!
Din handling, Gud, forkynder at vi er kalt ved navn
og alltid skal få søke inn til en åpen favn.

Vi ser ditt tegn i verden, ditt tegn i vann og ord!
Vår dåpsdag blir et feste for troen her på jord.
I medgang og i motgang, hver stund i livets spill,
skal dåpen gi oss visshet: Vi hører Kristus til.

Det ord du taler til oss, blir synlig i vår dåp.
Din handling gjenno dåpen er grunn for tro og håp!
Ditt løfte lever i oss, vårt hjerte tror og vet
at ingen ting kan skille oss fra din kjærlighet.

Så kan vi alltid komme til deg, vår Gud og Far,
med alle våre lengsler, med alt vi er og har.
Du er vår gledens kilde, vår trøst og hjelp i nød,
og du skal alltid være vårt håp i liv og død.

Salmebok 2008, nr 299
Tekst: Svein Ellingsen
Melodi: Geir Hegerstrøm

Bare et lite minne om at vi hadde en snøråk og skikkelig vinter i 2009-10, men at den også heldigvis nå er historie.

NESTE 22. juni
materiell 9. juni

www.fjæreposten.no

sport 1
GRIMSTAD

ÅPNINGSTIDER
Man-Ons 09-17
Tor-Fre 09-19
Lørdag 10-15

Storgaten 31 Tel. 370 41400

Sammen med Jesus på Væråsheia

Det er fantastisk å kjenne sol og varme, og se at snøen blir borte. Mange av oss har ventet lenge på dette. Men nå er endelig våren her, og vi har byttet ut vinterstøvler med joggesko og boblejakker med vårjakker. Trampoliner er satt opp i barnefamiliens hager til glede for store og små, og de fleste har også fått hagemøblene på plass.

I begynnelsen av denne måneden hadde Fjære menighet friluftsgudstjeneste på Væråsheia med over 100 voksne og barn tilstede. Noen ankom med bil, og tok beina fatt det siste stykket opp til toppen. Andre hadde labbet helt hjemmefra, eller tatt i bruk sykkel i den flotte vårsola. Jeg vil anbefale disse friluftsgudstjenestene hvor man både får en tur ut sammen med familien og får høre Guds ord. Også Jesus trakk ofte opp i fjellene eller i ødemarken for å være sammen med sin Far.

Det å tilbringe tid sammen hele familien er noe av det barn setter aller mest pris på. Det kan være sykkeltur, gåtur, telttur, dagstur eller lignende. I tillegg er fysisk aktivitet helsebringende. I en lærebok som brukes på videregående skoler innen helse- og sosialfag står det: "Barn som blir tatt med på turer i skog og mark, forsetter ofte med det senere i livet."

For barn (og også voksne) er det viktig å "gjøre troen". For eksempel ved å delta i nattverden, tenne lys, påskevandring, bebordebønn og aftenbønn, markere dåpsdagen, friluftsgudstjenester eller pilegrimsvandring. Rundt påsketider spurte min datter meg om jeg kunne lære henne noen påkesanger som hun kunne syngte, for nå var det jo påske. Det var tydelig at det var viktig for henne å "gjøre" eller erfare påsken. Vi har også laget påskekyllinger, pyntet i huset, vært med på påskevandring og lest bøker om Jesus som døde på korset og stod opp igjen.

Barn lærer ved å gjøre og ved å imitere og se på de voksne. De mest betydningsfulle voksne for et barn, er dets foreldre. Det er på mange måter godt, men også litt skummelt. Da jeg fikk barn selv, husker jeg at jeg tenkte at "oj, nå må jeg være mer nøye med hva jeg gjør og sier".

Det er noe man blir stadig minnet på når man har barn. Plutselig hører man barnet sitt sier eller gjør ting som du har sagt eller

gjort. Noen ganger er dette fint, men andre ganger er det kanskje ikke fullt så fint. Barna tar etter oss på godt og vondt.

Den kjente amerikanske evangelisten Billy Graham skriver: "Den som tror at han kan oppdra sine barn til å gjøre det rette uten å gjøre det selv, kommer til å bli desillusjonert. Foreldre må være eksempler i bønn, bibellesing, kirkegang, ærlighet, integritet. Barn lærer langt mer ved å se enn bare ved å høre...Vi må være bestemte, fornuftige, rettferdige og konsekvente – og først og fremst må vi oppdra dem i en kjærlig ånd." Alle mennesker gjør feil, ingen er perfekte. Vi må huske på at selv om vi feiler, betyr ikke dette at våre barn blir mislykkede. De lærer av alt det gode vi gjør og de lærer av andre voksne som besteforeldre, læreren, søndagsskolelæreren, venner. Dessuten må vi ikke glemme at barnet er en egen person utrustet med evner og gaver. Jeg tror det viktigste vi kan gjøre for våre barn er å elske dem og be for dem. I en så stor oppgave som barneoppdragelsen er, synes jeg det er betryggende å ha Gud med på laget. Å be sammen ved dagens slutt vil gjøre det enklere å sovne, lindre såre opplevelser og løse opp harde ord som har falt i dagens løp.

Bønn og bibellesing er viktig, men Bibelen taler også om betydningen av gjøre det Jesus befaler. I Strasbourg, Tyskland, ligger en kirke som ble bombet under andre verdenskrig. Den ble fullstendig ødelagt, men en Kristusstatue like ved alteret kom nesten uskadd fra angrepet. Bare hendene falt av. Kirken ble gjenreist, og en berømt billedhugger tilbød seg å lage nye hender til statuen. Men etter å ha tenkt seg godt om, bestemte menigheten seg for å la statuen være som den var, uten hender. De sa: "Kristus har ikke andre hender enn våre til å gjøre sine gjerninger på jorden. Hvis ikke vi gir mat til de sultne, vann til de tørste, husrom til de fremmede, viser omtanke for fanger og kler de nakne, hvem skal da gjøre det?"

Vårhilsen fra
Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

det skjer

3-årssamling på FMU

Onsdag 28. april er det samling på FMU-bygget ved Fjære kirke kl. 17.30 for alle som fyller 3 år i 2010. Her får dere møte dukkene Frank og Fia, og Kirsti Pedersen Haugen og Ingunn Metveit Olsen som vil syngte og fortelle om Jesus.

På slutten av samlingen vil alle treåringene få hver sin DVD med seg hjem. DVD'en heter "Jarle-TV". Jarle-TV er kristent barneTV med trylling, musikkvideoer, andakter, drama, dukketeater og mye mer. Jarle Waldemar, som har produsert denne DVD'en, er et unikum i kristent arbeid i Norge. Han møter mer enn 3000 barn årlig, og presenterer evangeliet på en kreativ, humoristisk og lettfattelig måte.

Denne samlingen er en del av trosopplæringen i Fjære menighet, som kalles SAMMEN. Vi ønsker sammen med hjemmet å formidle kristen opplæring til barna. Her får dere et verktøy til å drive trosopplæring i hjemmet. Håper dere vil like både samlingen og "Jarle-TV".

Vi oppfordrer derfor foreldre/foresatte, eller besteforeldre eller faddere til å ta med seg sin treåring denne dagen. Velkommen!

Dersom du ikke har anledning til å komme på samlingen den 28.04, kan du allikevel komme og hente en DVD på Fjære menighetskontor (FMU-bygget).

Barnehagene på påskevandring

Ingunn Metveit Olsen
tekst & foto

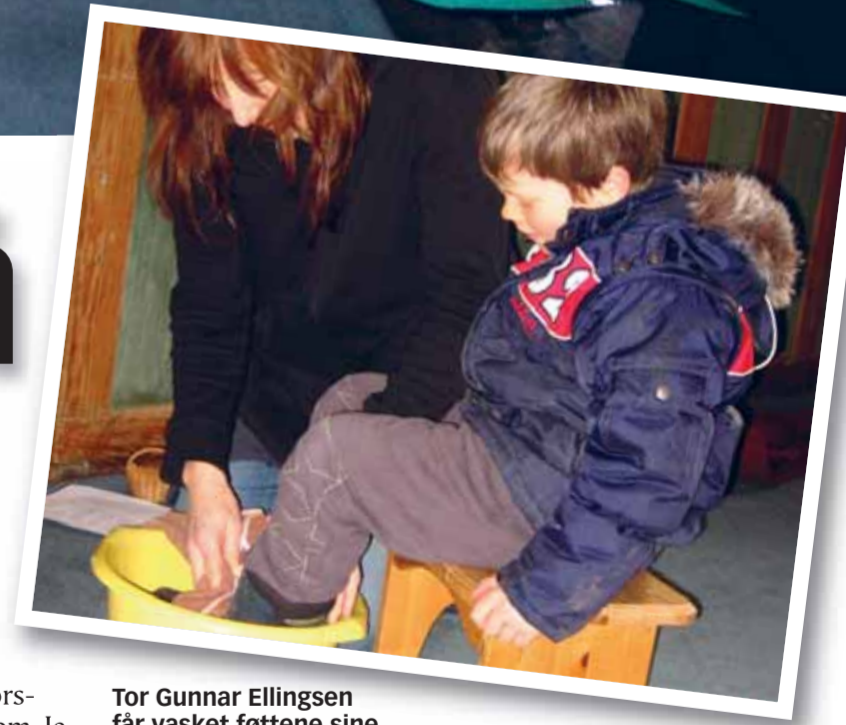
Den siste uka før påske ble alle barnehagene i Fjære sokn invitert til påskevandring i Fevik og Fjære kirke. FMU-bussen gikk i skytteltrafikk mellom de ulike barnehagene og de to kirkene våre. Barnehagebarna hadde gledet seg til besøket i kirka, og var veldig spente. De fleste hadde på forhånd øvd på noen påskesanger, og tatt med seg "palmegreiner" (dvs. en grein av en tuja eller lignende) til å

vifte med da Jesus skulle komme ridende på et esel. Han kom ikke ridende på en stor hvit hest som en krigerkonge. For Jesus var en annerledes konge.

Barnehagene har også vært med på en julevandring, så derfor var det naturlig å begynne med det som de var kjent med, og fortelle videre hva som skjedde da Jesus ble veldig spente - for eksempel om Jesus som 12-åring i tempelet. Barna ble med på en vandring gjennom hendelsene i påsken. De fikk lære om Pal-

mesøndag og Skjærtorsdag med fortellingen om Jesus som vasket føttene til disiplene og nattverdsmåltidet. Det var veldig stas da Kirsti P. Haugen vasket føttene til noen av barna, og spennende å få smake på brødet da Ingunn M. Olsen fortalt om nattverden som Jesus innstiftet den gangen for over 2000 år siden. "Det er polarbrød!", var det noen av barna som bemerket.

Barna fikk høre om Jesus og disiplene som bad i hagen og om Judas som forrædde Jesus

Tor Gunnar Ellingsen
får vasket føttene sine

med et kyss. Det var trist da Jesus ble tatt til fange og hengt på et kors. Barnehagene hadde laget flotte blomster som barna fikk legge på Jesu grav. Imens hørtes trist klassisk musikk, og vi tenkte på at Jesus døde for alle mennesker. Men da kvinnene kom til graven og en engel fortalte dem at Jesus var stått opp, trengtes det ikke lenger

noen blomster til Jesu grav. Voksne og barn sang med på den glade sangen: "Oppstått er Jesus, Hurra, Hurra! Han lever, han lever, han lever i dag!"

Tusen takk til alle barnehagene som var med på påskevandringene. Vi i Fjære menighet synes det er veldig hyggelig å få besøk av dere.

BIBEL quiz

Runde 2

1 Hvem døpte Jesus?

X. Filip

1. Johannes

2. Jakob

2 Hva heter elva der Jesus ble døpt?

1. Jordan

X. Genesaretsjøen

2. Dødehavet

3 Hva het bror til Simon?

1. Johannes

X. Sebedeus

2. Andreas

4 Synagoge er det samme som...

1. Jødisk butikk

X. Jødisk "kirke"

2. Jødisk skole

5 Hvilken dag er jødernes helligdag, sabbaten på?

1. Fredag

X. Søndag

2. Lørdag

6 Hva feilet Peters svigermor?

1. Hun hadde feber

X. Hun var spedalsk

2. Hun hadde brukket foten

7 Hvilken disipler er kjent for sin tvil?

1. Andreas

X. Thomas

2. Judas

8 Hva er det største antall mennesker som så Jesus samtidig etter oppstandelsen?

1. 15

X. 50

2. 500

Riktige svar:
1: x. Johannes 2: l. Jordan
3: 2. Andreas 4: x. Jødisk "kirke"
5: 2. Lørdag 6: 1. Feber
7: x. Thomas 8: 2. 500

Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR

FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF

Vik bedehus fredager i oddetallsuger kl. 10.00-12.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENTE

Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE

Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE

Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA

Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuger kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK

Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.25 Tween kl. 18.00

ELLE MELLE FRIVOLL

Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 14.00

FAMILIEKLUBB

FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

ALFSAM

FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA

Lia bedehus, annenhver onsdag i oddetallsuger kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK

Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM

FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE

har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE

Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR

øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KAMMERKOR

har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

Gudstjeneste oversikt

Over og under: Fra årets friluftsgudstjeneste på Væråsheia. (FOTO: ARNE MARTIN GIMSE)

PREKENTEKST 2. mai 4. søndag etter påske

Jes. 1,18-20

18 Kom, la oss gjøre opp vår sakk! sier Herren. Om deres synd er som purpur, skal de bli hvite som snø; om de er røde som skarlaget, skal de bli hvite som ull.

19 Dersom dere adlyder villig, skal dere få nyte landets goder; 20 men er dere uvillige og trassige, skal dere fortæres av sverd. Dette er ordet fra Herrens munn.

Første lesning

1. Joh. 4,10-16
10 Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. 11 Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre. 12 Ingen har noen gang sett Gud. Men dersom vi elsker hverandre, blir Gud i oss, og hans kjærlighet er fullendt i oss. 13 At vi blir i ham og han i oss, det vet vi fordi han har gitt oss av sin Ånd. 14 Og vi har sendt Sønnen som verdens frelser. 15 Om noen bekjenner at Jesus er Guds Sønn, blir Gud i ham og han i Gud. 16 Og vi har lært å kjenne den kjærlighet Gud har til oss, og vi har trodd på den. Gud er kjærlighet, og den som blir i kjærligheten, blir i Gud og Gud i ham.

PREKENTEKSTER mai-juni

- 5. s. e. påske (9. mai)**
Mat. 6,6-13
- Kristi himmelfart (13. mai)**
Ap.gj. 1,1-11
- 6. s. e. påske (16. mai)**
Joh. 17,18-26
- Grunnlovsdag (17. mai)**
Joh. 12,35-36
- Pinseaften (22. mai)**
Joh. 7,37-39
- Pinsedag (23. mai)**
Joh. 14,15-21
- 2. pinsedag (24. mai)**
1. Kor. 12,12-20
- Treenighetssøndag (30. mai)**
Mat. 28,16-20
- 2. s. e. pinse (6. juni)**
Luk. 12,13-21
- 3. s. e. pinse (13. juni)**
Luk. 19,1-10
- 4. s. e. pinse (20. juni)**
Luk. 15,11-32
- Sankthans (24. juni)**
Joh. 10,40-42
- 5. s. e. pinse (27. juni)**
Joh. 8,2-11

Fjære kirke

- 02.05. 11:00 Gudstjeneste ved Helge Spilling
- 08.05. 11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste, Fevik konfirmantene ved Oddvar Tveito
- 09.05. 11:00 Konfirmasjonsgudstjeneste, Fevik konfirmantene ved Oddvar Tveito
- 13.05. Gudstjeneste ved Knut Aston Eikrem
- 17.05. 11:30 Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
- 23.05. 11:00 Gudstjeneste ved Helge Spilling
- 24.05. 11:00 Samling i kirken før pilgrimsvandring til Olavs-kilden Fjæreparken
- 12:00 Økumenisk gudstjeneste i Fjæreparken Vik søndagsskole blir med
- 30.05. 11:00 Gudstjeneste ved Svein Lilleaasen
- 06.06. 11:00 Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
- 13.06. 11:00 Friluftsgudstjeneste i Fjæreparken ved Helge Spilling
- 20.06. 11:00 Gudstjeneste ved Helge Spilling

Fevik kirke

- 02.05. 11:00 Samtalegudstjeneste ved Oddvar Tveito og konfirmantene
- 16.05. 11:00 Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
- 23.05. 11:00 Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
- 06.06. 11:00 Gudstjeneste ved Helge Spilling
- 13.06. 11:00 Friluftsgudstjeneste på Sandodden ved Oddvar Tveito
- 23.06. 18:00 St. Hans feiring i Randviga
- 27.06. 11:00 Gudstjeneste ved Helge Spilling

Konfirmasjon

Det er konfirmasjonstid. Fjære kirke fylles til siste benkerad opptil flere ganger to helger i april – mai til konfirmasjonsgudstjenester for både Fjære- og Fevik-konfirmantene. Det er fest i menigheten - med spente ungdommer i sentrum. Konfirmasjonen er en gammel og vakker tradisjon som fortsatt står sterkt i vår folkekirke.

Konfirmasjonstida er ei viktig modningstid i de unges liv. Ei tid for viktige avgjørelser og veivalg, ei tid for spørsmål og undring, ei tid for ankerfeste og bevisstgjøring. Vi som er så heldige å få jobbe med konfirmanter, har mange fine samtaler og artige opplevelser i løpet av et slikt år. Konfirmantene er åpne og ærlige, noen har mye uro i kroppen, andre er stille og beskjedne. Noen har det helt topp, andre synes ungdomstida er vanskelig.

Jeg håper at avslutningen på konfirmasjonstida kan bli ei fin tid for alle årets konfirmanter og for foreldre/ foreldre og søsken. Jeg håper at vi voksne kan klare å ha den unge i fokus på en positiv måte, selv om vi sliter med familieforhold og relasjoner. Jeg håper at gudstjenesten og dagen som markerer slutten på konfirmantåret kan bli en fest for både menighet, konfirmant og familie ellers.

Ordet "konfirmasjon" betyr "bekreftelse", og kirka ønsker gjennom konfirmasjonstida at den unge som er konfirmant skal bli bekrefta, få en hilsen fra Gud som sier: "Jeg er glad i deg, du får være mitt barn og høre til hos meg, du er verdifull og viktig!" Og jeg ville ønske at det også kan bli en bekreftelse fra konfirmantens side på at "Jo, jeg ønsker å høre til hos Jesus – med min tro og tvil og spørsmål og ei framtid som er spennende!"

Så kanskje ikke konfirmasjonen blir et farvel til kirke og menighet, men tvert imot, at alle kan finne sin plass, i FMU, i gudstjeneste i kirka, i ulike sammenhenger der viktige valg skal tas... Lykke til – med konfirmasjonsfest, og med framtida og livet slik det vil bli – med gleder og utfordringer!

Hilsen fra Helge prest

KONFIRMASJON i 2011
Fevik: 30. april og 1. mai. Fjære: 14 og 15 mai.

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76
Vi ønsker Fjære menighet lykke til i arbeidet
www.toplandbegravelsesbyraa.no

EURONICS
Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen
LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!
Frode Jan
Europas største el-kjede

Sverre Halvorsen AS
ARKITEKTKONTORET
KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no
• ARKITEKTTJENESTER
• REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
• BYPLANLEGGING

– En revolusjonerende erfaring

Per Kristian og Anita Finstad bor i Skippergata på Fevik. Anita er innfødt, mens Per Kristian er ekte vålerengagutt med oppvekst på Kampen og Vålerenga. Av yrke er Anita sykepleier. Per Kristian har sin bakgrunn og oppvekst i fagbevegelsen, og jobber i dag som LO-sekretær i Vestfold. Møtet med kirka og livsnær-gruppa var ikke mindre enn revolusjonerende!

Peer R. Haugen
tekst & foto

Han ukependler til Tønsberg, og er bare hjemme i helgene. Derfor er tiden de får sammen dyrebare, og de må prioritere hardt hvordan de bruker timene de har sammen. De legger ikke skjul på at det er tøft å være så mye fra hverandre, særlig når livet byr på motgang og uventede utfordringer. Det siste året har vært krevende. Anita har måttet slutte i jobb pga sykdom, samtidig som sykdom i nær familie har gjort at fremtiden med ett ser annerledes

ut enn de hadde tenkt seg.

Anita vokste opp med kristendom i hjemmet og i vennekretsen. Den var en naturlig del av hennes oppvekst, uten at hun var spesielt aktiv i noe kirkelig eller kristelig arbeid. Per Kristian hadde en mor som var troende, og en farfar som var en brennende kristen, og som gjorde sitt til at han fikk med seg en barnetro hjemmefra. Faren, som morfaren, var ihuga sosialist og ateist.

– Kirka hadde faren helt klart og definitivt tatt et oppgjør med og vendt ryggen. Den skulle han i alle fall ikke

ha noe med å gjøre. Men vi hadde en prest i Kampen som het Atterås, som starta en gutteklubb i kjerka for oss, hvor vi fikk en arena å utfolde oss på. Likevel bevarte jeg en skepsis til alt som hadde med kristendom å gjøre. Det var først da jeg traff Anita at jeg begynte å tenke gjennom disse tinga på nytt.

Overrasket

De kom til Fevik i 2001, og møtte noen mennesker og naboer som tok kontakt, inviterte til ulike samvær i kirka, og i det hele tatt viste en oppmerksomhet som de to satte

stor pris på. Det var overraskende å møte en slik imøtekommendhet og vennlighet fra så mange fremmede mennesker.

– Jeg husker jeg kom hjem fra den første turen til kirka, og tenkte: Er det mulig å bli tatt i mot på en slik måte? sier Per Kristian.

De ble invitert til å bli med i en Livsnær-gruppe. Det har de aldri angret på, tvert imot. – Jeg ble så overrasket. Det var rett og slett en revolusjonerende erfaring, utbasunerer Per Kristian, og får støtte fra kona.

– Jeg hadde et bilde av kir-

ka, som viste seg å være så feil og så utdatert. Der befant jeg meg blant ukjente mennesker, som heller ikke visste mye om meg, som åpent og tilforlatelig snakket om livet, om gleder og sorger, om små og store ting, om levemåte, barn og famili, ja, det meste. Og det opplevdes så trykt og godt, og de viste en slik omsorg. Her kunne jeg snakke om alt – hele livet – dele ting som var vanskelig, be om hjelp og få det! Jeg kjente jo godt til LO og verdier som ærlighet, rettferdighet, engasjement og solidaritet, og forsto etter hvert at nestekjær-

heten i kristentroen lå tett opptil disse verdiene, samtidig som det var noe mer. Men broa over kanskje ikke var så lang. Jeg hadde jo hørt folk i arbeiderbevegelsen snakke negativt om kirke og kristendom som noe konservativt. Men jeg forsto etter hvert at det var helt feil. Jesus var radikal og den mest solidariske av alle! Erfaringene fra møtet med kirka her på Fevik lærte meg mye om dette.

Den svære mannen blir virkelig engasjert.

– Hva har deltakelsen i Livsnær-gruppa gjort med dere?

– Jeg tror jeg er blitt flinkere til å lytte, sier Anita, og til å ta vare på dagen i dag.

– Jeg tror jeg har blitt et bedre menneske, på en måte. Jeg var typisk brautende, tøff og hard, og veldig ulik Anita. Nå er jeg blitt så tam som en mann kan bli, humrer han.

– Gjennom Livsnær-gruppa har jeg erkjent at alla, kristen eller ikke, vil kunne komme i en situasjon hvor mye blir vanskelig og hvor det ikke er lett å se det positive.

Per Kristian forteller om en periode hvor han var skikkelig nede, mye takket være pendlertilværelsen. Da var det helt uvurderlig å ha en slik gruppe å støtte seg på. Hadde det ikke vært for kirka og fellesskapet i Livsnær-gruppa, og for at jeg har en fantastisk kone og en flott familie, hadde det sett mørkt ut, forteller han.

– Da tenker jeg på alle som har eller har hatt det som meg, eller oss, som ikke har et slikt fellesskap å hente hjelp og kraft fra, hva de går glipp av.

Anita samtykker. Da hun mistet fellesskapet hun hadde gjennom jobben, og det ble mye tid alene hjemme mens Per Kristian var borte hele uka, ble kontaktene gjennom kirka veldig viktig.

– Vi starter gjerne gruppesamlingene med en runde der hver enkelt kan si litt om hvordan livet har vært siden sist vi var sammen, stort og smått, tungt eller gledelig. Av og til blir disse rundene lange, av og til korte. Vi er ni personer i gruppa. Etterpå går vi løs på preteksten for neste søndag og snakker om den, hva den sier inn i vårt eget liv og så hva den sier om livet rundt oss, i samfunnet eller et større perspektiv, forteller de to.

– Mer eller mindre en tredel av Norges befolkning tror jeg daglig går og kjenner seg aleine med vanskelige livsspørsmål som de gjerne skulle hatt noen å snakke med om, men de tør ikke ta kontakt, og så isolerer de seg og lukker det inne, tror Per Kristian.

Mye av forklaringer på den forandringen som har skjedd med ham tillegger Per Kristian møtet med kirka og menneskene han har kommet i kontakt med der. Det har han også prøvd å formidle inn i det miljøet han kom fra og i det fagbevegelsesarbeidet han nå er ansvarlig for i Vestfold.

– Jeg husker jeg satt på Arbeiderpartiets landsmøte i 2007 og hørte på innlegg etter innlegg om kirka og forholdet mellom stat og kirke. Da jeg gikk på talerstolen måtte jeg kommentere det. Jeg sa jeg trodde det var på tide at noen og en hver tok seg en tur til kirka og sjekka hvordan det var nå, og at det faktisk hadde skjedd en utvikling i der det siste tiåret. Har dere vært innenfor og sett den utviklingen som har skjedd? spurte jeg. Ta dere en tur dit og finn ut hvordan det faktisk er, sa jeg. Det var som om hele landsmøtet liksom stoppa opp. Jeg skal på ingen måte påstå at innlegget mitt snudde stemningen, men jeg tror det bidro til ufanen, at ble en mer positiv tone og holdning.

Per Kristian har mange landsmøter og LO-kongresser bak seg, og kjenner bevegelsen godt, og lanserer en overraskende påstand: – Jeg våger å påstå at den største kristne bevelsen i landet er fagbevegelsen. Flertallet er ikke nødvendigvis aktive kirkegjengere eller deltagere i organisert kristent arbeid, men de har en tro. Kanskje vet de ikke helt hva de skal gjøre med den, men den er der.

En side ved det å oppsøke kirkefellesskapet, som Per Kristian har opplevd svært positivt, er det å bli bedt om å bidra. Han liker å lese dikt, og han liker sang og musikk. (Sammen med en 6-7 andre har han starta et kor i Vestfold som prøver å blåse liv i de gamle arbeidersangene). Fire år på rad har han blitt spurt om delta på 1. mai-arangement i kirka. Det er godt. Da han ble utfordret til å skrive litt om Fevik og arbeiderhistorien herfra, måtte han ut og snakke folk for å få tak i stoffet, og mye av det måtte han få overlevert muntlig. Den velviljen han som "utenforstående" opplevde gjorde godt. Det ble til slutt et lite hefte om temaet, takket være begeistrede og engasjerte mennesker.

– Kirka her er flinke til å lage til andre arrangement enn bare gudstjenestene. Det som har blitt til en tradisjon i Fevikhallen for jul er bare fantastisk. Dugnaden, den positive velviljen og ønsket kom å skape noe stort og flott sammen opplevdes som en

enorm kraft. Det har jeg opplevd i LO også når vi har samlet folk til konferanse om inkluderende arbeidsliv. Vi har satset på glede og galskap og begeistring. Det har ført til at folk har reist hjem og virkelig gjort noe med IA på sin arbeidsplass. Sånn er kirka her, og det er så flott. Når det er sagt så tror jeg kirka skal bli enda flinkere til å kople sammen troen med forskjellige tema eller livsområder, som kan bidra til å inkludere folk i stedet for å ekskludere dem, sier Per Kristian.

Anita har liggende gudstjenesteprogrammet for forrige søndag, fordi det var noen linjer der som gjorde henne så godt, og som hun har tatt med seg inn i dagene etterpå, dager som har vært tunge og krevende. "Gi oss mot til å leve og frimodighet til å tro", leser hun.

Per Kristian minnes hvor godt det var da det ble bedt for ham i gudstjenesten, selv sagt anonymt og uten navn, men Per Kristian forsto så klart at det var ham presten ba for.

– De ba for meg i kirken. Noen brydde seg om meg, husker han.

Per Kristian kom til et punkt i voksen alder at han erkjente at hørte til hos Jesus. Det gikk selvsagt ikke hans ateistiske far hus forbi. Da moren døde skjedde det åpenbart også noe i tankelivet hos faren. Han isolerte seg mer og mer på hytta. Bare noen måneder seinere døde han. Men kort tid før det, tok den gamle ateisten initiativet og spurte Per Kristian rett ut hva han tenkte om livet.

– Jeg spurte om det var troen min han siktet til. Han fortalte at hadde et ønske: "Kan du ta kontakt med presten i Kampen menighet og få meg meldt inn i kirka?" spurte han. Det var sterkt for meg. Jeg kan ikke si om han ble en kristen før han døde, men det var helt klart at han hadde balet med disse tankene og at noe arbeidet i ham.

Per Kristian og Anitas historie kaster lys over en livssituasjon som nok ikke er fremmed for mange som leser den. Kanskje du skulle gjøre som Per Kristian, og oppsøke kirka og se. Vi som har gått ut og inn av denne kirka i årevis, kan med fordel spørre oss selv om det er noe vi skal gjøre for at flere kan finne hjelp til livet og bli introdusert for ham som sier: "Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelen. For mitt åk er godt og min byrde lett."

Kari og Runar trener på det nye livet

Livet blir ikke bare slik en hadde tenkt seg det. Og hva hadde en egentlig tenkt seg? Runar (57) og Kari Røyset (55) har begge to blitt rammet av sykdom som har gjort at livet har tatt nye vendinger. Runar har uhelbredelig kreft og muskeltgikt, og Kari har MS. Nå trener de seg på det nye livet.

Peer R. Haugen
tekst & foto

Kari ble uføretrygdet 1. mars med diagnosen MS. Det betyr at hun permanent er ute av arbeidslivet. Runar er tilbake i jobb og vil være det så lenge han bare kan klare det. Runar fikk en kreftdiagnose allerede i 2004. Den endrede livssituasjonen gjorde at de bestemte seg for å ta noen grep med tanke på at de nærmeste åra kunne gjøre dem langt mindre i stand til å utføre ulike arbeidsoppgaver knyttet til hus og hage. De solgte huset de hadde tenkt å bli gamle i, hvor de hadde sett for seg at de skulle pusle med hage og ved og forskjellig, og som var ungenes barndomshjem.

– Jeg sa til barna at jeg ville stille meg slik at jeg kunne ha mer overskudd til å være noe for dem og barnebarna når de måtte trenge en hjelpende hånd. At det betydde at vi måtte kvitte oss med det som var deres barndomshjem, satt langt inne for dem, forteller Runar.

Tegnet på at noe var galt med Kari kom i form av at hun brått mistet hørselen på de ene øret. Det kunne være ulike årsaker til det, men da de ufarlige forklaringene ikke holdt, ble det med ett mer dramatisk. Det kunne være en svulst. Det kunne være så mangt. Så var det altså MS. Jeg møter Runar og Kari hjemme i det nye huset i Vesøyveien. De ser veldig godt ut begge to, og det er lite som ved første øyeblikk forteller at de begge er alvorlig syke.

– Det kan være en prøvelse, innrømmer Kari, at jeg har så få synlige symptomer.

– Jeg synes jo det er en ut-

fordring å reise med honnørbillett! Det er nytt, smiler hun. Jeg føler jeg går og over meg på å møte det som kan komme. Jeg trener på å leve med usikkerheten. Blir du bitter, er løpet kjørt i den forstand at livsgleden forsvinner.

– Jeg pleier å si at jeg har et godt liv, men helse kunne vært bedre, sier Runar.

– Barnas reaksjon gikk litt på at de opplevde at de med ett fikk gamle foreldre, sier han.

– Kreften blir jeg aldri kvit. Den vil sannsynligvis ikke ta livet av meg, men kan komme til å forårsake noe plunder i åra som kommer.

I tillegg har han muskeltgikten som setter grenser for hva han kan make av fysisk arbeid og gåing i mer kupert terreng. Nå i vår har han akkurat fått opp ei

trapp til garasjeloftet, fått laga til en arbeidsbenk og fått på plass verktøyet.

– Det skulle jeg greie. Det var tungt, men det gikk.

Da det kom til å snekre terrasse måtte han imidlertid melde pass.

De innrømmer begge to at det har vært dager med tunge tanker, men også det motsatte.

– Hver dag jeg står opp, vet jeg at jeg er syk, innrømmer Kari, men jeg prøver å finne ut av livet med de nye forutsetningene. Jeg kan ikke si at jeg enda er helt fortrolig med at det er blitt som det er blitt, men jeg prøver hele tiden å se etter muligheter mer enn begrensninger. Alle vil jo før eller siden komme i en situasjon hvor en møter på begrensninger.

– Når det gjelder det med at livet byr på endrede forutset-

ninger, så mener jeg det er en utfordring for alle mennesker, at en erkjenner at nå er det slik det er, og at en innstiller seg på de nye betingelsene, poengterer Runar.

– Heldigvis er vi mennesker ganske tilpasningsdyktige, og jeg ser jo også at det er nye veier som åpnes når andre lykkes. Fordi jeg nå har mer tid til disposisjon, er det ting jeg kan gjøre mer av nå som feks å tilrettelegge for hygge-

lige opplevelser, og være mer til hjelp for gamle foreldre og slektninger. Det ha gitt meg en følelse av fortsatt å være til nytte, forteller Kari.

– Jeg må drive energisparing med kreftene mine. Energien min er begrenset og en utmattende trette er min stadig tilbakevendende utfordring. Det gjør at jeg må trene meg i bevisst å prioritere mine gjøremål. At dagsformen varierer gjør at jeg

ikke har så lett for å legge forpliktende program.

Jeg kan fortsatt gå lange turer, og trening er en viktig del av behandlingen. Heldig for meg som alltid har satt stor pris på friluftsliv og fysisk aktivitet. I mai skal jeg på ski på Hallingskarvet. Slike opplevelser gjør meg så glad og gir livsglede.

Det er ikke til å unngå å komme inn på hva kristentroen deres har hatt å si i

møte med det å bli alvorlig syk og satt til side. Runar er tydelig på at troen hans er den samme som før, hverken mer eller mindre.

– Da jeg fikk den første kreftdiagnosen i 2004 ble jeg bedt for i gudstjenesten. Det var sterkt. Og det var godt, minnes Runar.

Kari, som er mer religiøs enn han, påstår Runar, har litt andre tanker.

– Det er en veldig ressurs å

ha en gudstro. Situasjonen min handler mye om å overgi seg, å hvile hos Gud som er skaperen og opprettholderen. Bit for bit må en MS-syk gi noe av funksjonskraften fra seg, og Kari erkjenner at det i den forstand handler om overgivelse. Jeg ber om, og tror at Gud vil ta vare på meg så jeg ikke mister livsmotet, at han "gir meg mot til å leve og frimodighet til å tro". Troen gir livet styrke, uansett

hvordan det går. I bunnen av alt ligger kristentroen min, med vissheten om at hva som enn hender, så hviler det alt i Guds hender. Og der hviler jeg.

– Hun har jo alltid sagt at når hun blir eldre skal hun trekke seg tilbake og leve livet. Nå får hun jo gjøre det, men det ble ikke akkurat slik hun tenkte det, humrer Runar.

De legger for dagen en ikke

så liten porsjon humor oppi det hele.

– Det er jo nesten komisk at begge to skulle bli syke på samme tid, presterer Kari å si. Men de understreker begge to at de er opptatt av å se etter de positive sidene i den nye tilværelsen, og se hvilke nye muligheter de nå har.

– Kari er for eksempel like god til å være bestemor som før, kanskje bare ikke så lenge og mye av gangen, sier bestefar.

Runar kjører flyttebil, og er lykkelig for hver dag han klare jobben sin og gjøre nytte for seg. Arbeidsgiveren har vært veldig forståelsesfull og har sørget for å legge til rette for at han kan fungere best mulig. Trenger han en hjelpemann er det bare å si ifra. Fra april til november var han helt ute av jobb, men var fast bestemt på at han skulle tilbake til lastebilen. Han husker veldig godt den dagen han kunne legge ut på E6 fra Oslo med fullt lass.

– For en lykke! Det var så godt! minnes Runar.

Han blir helt blank i øynene når han forteller.

Noe Runar gjerne skulle gjøre, som han til nå ikke har fått til, det er å ta med Kari på en langtur i lastebilen. Det ser han en åpning for, nå som hun har mer enn nok av tid.

– Får jeg en Nord-Norge-tur nå, kan jeg si til Kari: «Jeg skal en tur til Alta, vil du være med?» Det var jo helt umulig før. Slike muligheter har plutselig åpnet seg.

Både Runar og Kari er veldig klar over at de midt oppi det hele er heldige, og har mye å være takknemlige for. Bare det å kunne ha trygde som det går an å leve av er fantastisk.

– Det er mange andre steder i verden at det ikke er mulig. Sånn sett er vi kjempeheldige.

Og de er fulle av lovord over et system som gir dem en slik livskvalitet og tilgang til kostbar medisinsk behandling.

Når vi begynner å snakke om hva som har vært den beste hjelpen når det har vært som vanskeligst, understreker de begge det å ha nære og gode venner, og et nært og godt nettverk rundt seg.

– Mange mennesker rundt oss har vært støttende og lyttende, venner som har tålt å høre hvordan en har det.

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM DE STORE

"De store de brydde seg ikke med de små, de lot så gladelig andre svelte, bare de kunne få proppet seg selv og stappet i skuffer og skrin og kister. De store de stanset ikke på veien, de hadde ikke tid til å høre på en stakkar, de store de skyndte seg bare forbi. De store, de kjente på seg selv om andre hadde fått nok mat. Og fikk de høre noe annet engang, så skjøv de det bare fra seg og sa at det kunne ikke være sant. Det var ikke slik i deres verden og så kunne det ikke være det i andres heller. De ville ikke vite om det, de ville ikke være brydd, ville ikke ha beskjed, det var tingen. Dessuten så var det ikke deres skyld om noen ikke hadde mat nok, de hadde ikke noe med det å gjøre, det hørte ikke inn under dem." ("De vergeløse" 1967-utg, s 92)

SCOTT OM SJOMANNENS LIV

"Det er forresten noksaa vemo-dig at tænke paa, hvordan livet er – ialfald for os sjøfolk synes jeg.

En begynder som liten gut og leker med smaa barkebaater, det er bare at de vokser efter hvert. Om litt faar en sitte i en pram, og siden blir det skjætker og skjøiter – saa kommer en ut til sjøs og avenserer og gjen-nem gradene til en fører en fuldrigger kanske og staar der i sine fulde bragder og er som en spansk hane saa stolt. Men saa er det som fjærene falder efter hvert og bragdene med og al-ting. En begynder at trække paa aarene og har vanskeligere for at faa skib, yngre folk kommer dukkende op, en maa slaa av paa fodringene sine om en fremdeles vil være med. Efter fuldriggeren kommer en skonnert, og efter skonnerten en galeas, og efter galeasen en skjøjte – det bytter fremdeles som da en var ung, bare at det gaar den motsatte veien. Og aller sist kommer den minste skuten, som akkurat rummer mandskapet om bord – endda det gjælder den længste reisen en har gjort siden en blev til." ("Skipper Terkelsens levnedsløp" 2000-utg, s 227)

Faksimile fra Fjæreposten 4/2006

En del lesere vil huske at vi skrev om Eleonores historie, om oppvekst på barnehjem og om en søster Gisela som var hennes trygge klippe i en vanskelig periode. Venner på Fevik ville gjøre noe for at søster Gisela skulle kunne komme til Norge, og treffe Eleonore i hennes nye tilværelse. Det ble arrangert basar og samlet inn en ikke ubetydelig sum penger. Nå er det gått snart tre år, og søster Gisela har enda ikke vært her. Eleonore har hatt jamn kontakt med henne for å få henne til å rive seg løs og komme. Eleonore forteller at omstillingen til pensjonisttilværelse etter 40 år i arabeide på det samme barnehjemmet nok ble mer krevende enn Gisela hadde regnet med. Da det ble klart at hun heller ikke ville kunne «rekke» å komme i løpet av 2010 bestemte «Giselakomiteén» å sende henne hele det innsamlende beløpet på kr 22.000, så fikk hun gjøre med dem hva hun ville. Eleonore tenker det ville være typisk Gisela å gi bort pengene til et godt formål, til noen som virkelig trenger pengene. Eller om hun kommer en gang i 2011? Det står igjen å se. Hun har i alle fall skrevet og takket så mye for pengene; imponert og litt flau over den verdige innsatsen.

Eleonore på sin side vil rette en særlig takk til Anne Lise G. Gimse, Kari Røyseth, Ellen Tesaker og Eva Gjesdal i basarkomiteén, for den store innsatsen de la for dagen. Og avslutter: «Gisela var 2 år av mine 8 år på barnehjem. Som dere sikkert skjønner, så var det noen tøffe år, som jeg har slitt med langt opp i voksenalder. Nå er jeg veldig glad for at jeg har «jobbet» meg ut av det og er ferdig med denne delen av min barndom. Det var en flott «finale» med «Giselabasaren», og til alle dere som hjalp på ulike måter: VIELEN DANK!!

Med hilsen Irmgart Eleonore

Tanker om tjenesten

Tjenestens herlighet

Kan du se at din tjeneste i menigheten er bundet sammen med ordet herlighet. Ja jeg tror at mange av dere ser en del av det, men kanskje ikke alle og slett ikke i den grad som det er grunn for, det kjenner jeg også på. La oss se på hva denne herligheten består i: Kanskje skal vi begynne med det nærmeste, nemlig oss selv. En del av oss har oppdaget at tjensten er med å holde oss nærmere Gud enn vi ellers hadde levd. Er du for eksempel søndagskolelærer så vil det å skulle fortelle om Jesus for barna, lede deg inn i bønn og bibellesning. Kanskje er det slik at den som har mest utbytte av din tjeneste i Guds rike nettopp er deg selv. Men så må vi ile til å si at noe av det store i tjenesten er å være til nytte og glede for andre mennesker. Jeg har i dag vært på påskedagsgudstjenesten i Kirka vår, en flott opplevelse. Den opplevelsen ble gjort mulig av ikke bare presten, men, musikere, sangere, gudstjenestemedhjelpere, svelesteikere osv. Hadde en kuttet ut, var ikke resultatet blitt så godt. Likevel er det aller største å få se sin tjeneste i lys av dette at jeg tjener kongenes konge, den levende Gud. Det overgår min forstand, mine følelser. Men for en ære og glede. Hadde du fått brev fra slottet med spørsmål om du ville gjøre en tjeneste for Kong Harald, hadde du nok opplevd det som noe ærefullt og stort, selv om det dreide seg en dødelig, jordisk konge. Hva da å få tjene Gud som tronar i det høye fra evighet og til evighet. Noe større finnes ikke, for det er en del av barnekåret.

Oddvar Svalastog tekst

ÅPENBARINGS DAG

Første søndag etter markblomstenes åpenbaringsdag står det hellige evangelium skrevet i barnas hender de som fletter kranser av gledens ugress på alteret mens alle blå fugler dypper nebbet i solen sprenger ordets katedral med lovsang

Svein Joje

MISTET

Har noen funnet organistens briller?

Musikalsk leder i Fevik kirke, Kirsti P. Haugen, mistet brillene sine for en stund siden. Iherdig leiting har ikke gitt resultater. Kan noen hjelpe? De lå i et burgunderbrillehus med et lite dansk flagg på. Med brukbart syn bare på ett øye er brillene sårt savnet...

Ring 48045506

det skjer

KIRKERINGENS TUR TIL ÅMLI

Denne gangen går vår tradisjonelle kirkerings tur til Åmli. Der har to unge damer startet en butikk og servering, som heter «Piano Interiør + Waldemars Børs». I den butikken har du muligheter til å få noen tips og bruke penger på: klær, sko, møbler, gaver etc. Selvfølgelig skal vi også ha middag med kaffe.

Tirsdag 25.mai kl.1700 fra Fevik kirke

Påmelding innen mandag 10. mai til Irmgart Eleonore tlf.97561012. Send gjerne en sms med navnet ditt eller mail: eleonore.simon@agderkirken.no Turen og mat koser ca.250,- kontanter.

Velkommen til en sosial og hyggelig tur! Hilsen turoperatøren

Bildet er fra sykkeltur med STI på Vestlandske Hovedvei til Nygrenda og Reddal i fjor

TORSDAGSTRIMMEN Hver torsdag kl. 18.00-19.00

En gruppe jogger i rolig pratetempo og en gruppe går en tur. Vi starter på ny plass hver gang, og du får oppleve variert fjærenatur.

DU FÅR: Trim/trening, sosialt fellesskap og naturopplevelser ALLE KAN VÆRE MED (ikke bare fjærefolk)

- Program våren 2010
8/4 Moysand camping
15/4 Lia Bedehus
22/4 Storesand
29/4 Fjære kirke
6/5 Nilsesvold ved snuplass
13/5 Fri
20/5 Fjære skole øvre plan
27/5 Marivold, før bommen.
3/6 Hodnebrog v/Anne og Tellef
10/6 Hasseltangen
17/6 Moysand camping

Spørsmål, ring Leif Hodnebrog på 97594772. Da sees vi! Arr: Turgruppa i Fjære menighet.

Ønsker du info fra turgruppa, send din epost-adresse til: lhodneb@broadpark.no

Hva er STI?

- STI er en misjonsforening som støtter Normisjons arbeid i Asebajdsjan gjennom bønn, informasjon og penge-gaver. Vi drar på turer sammen vår og høst. Vårens program se slik ut:

Søndag 2.mai kl. 10.00 STI-tur til Tromøy Start i Barbuks med sykkel. Vi sykler til Tromøy, mot Kongshavn. Videre forbi Tromøy kirke og mot Hove. Tilbake mot Skilsø. Kjentmann: Roger Heen

Lørdag 5.juni kl.8.45. Sykkeltur fra Flaten til Fevik Vi reiser fra Fevik presis kl.8.45 og tar toget fra Arendal kl.9.30 til Flaten og sykler tilbake mot Fevik og tar turen via Froland/ Rise. Kjentmann: Arne Gimse

kontaktinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet Fjæreveien 185 4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret 37 09 01 00 Fevik kirke 37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe Kirketjener i Fjære T: 37 09 11 40

Helge Flaath Kirketjener i Fjære T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen Kateket koh@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen Musikalsk leder i Fevik kph@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 17

Andrea Maini Organist i Fjære am@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø Daglig leder amm@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 13

Ingunn Metveit Olsen Menighetspedagog imo@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 18

Helge Spilling Sokneprest hs@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito Kapellan ot@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 09

Arild Vassenden Diakon av@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 25

Ingvild Wangenstein Limm Barne- og ungdomsarb. iw@grimstad.kirken.no T: 37 09 01 14

Inger Øybekk Prest tiainger@online.no T: 40 40 60 35

forts. fra side 9: PÅ KONGENS SLOTT

støtter lokalt ungdomsarbeid www.jjuc.no

Montér

Montér Blom-Bakke, Fevik tlf. 3725 6444

Faks: 3704 7747 E-post: samuel@blombakke.no

TRELAST og BYGGEVARER

verktøy - elektroverktøy - vedovner - garderobe - dører vinduer - hageartikler - osv. - vi blander maling god parkering - egen kundebygge - lån av varehenger varer levert på byggeplass

ADRESSE: POSTBOKS 8, 4891 GRIMSTAD TELEFON: 37 25 63 00 • TELEFAX: 37 25 63 01 E-MAIL: mail@bergshav.com • www.bergshav.com

mesmoen, falt brikkene på plass slik at jeg kunne kombinere jobb og utdanning. Jeg rigga til lekserom i kjelleren så jeg kunne gjøre nattarbeid der. Det ble mye av det ved siden av full jobb. Heldigvis fikk jeg mye tilrettelagt på dagtid, ellers hadde det ikke gått.

På den måten har han fått tatt lærerutdanning med kristendom mellomfag, og kan i dag titulere seg som adjunkt. Det har ikke manglet på spørsmål fra skolen om å ta seg en lærerjobb.

- Og da svarer du? - «Jeg har det så greit som jeg har det!» Jeg styrer dagene mine i stor grad selv og trives veldig godt med det, og det har også gjort sitt til at jeg har kunnet holde på med dette i årevis. Men det er alltid noe som ligger der ugjørt og venter. Et prosjekt som ligger der i påvente av penger og tid, er å lage til en bibelsti rundt Fjæreparken. Det skulle vi veldig gjerne fått til...

- Men loppemarkedet... - Loppemarkedet har gitt penger i kassa, og vært helt avgjørende for kunne bygge FMU-huset, drive og vedlikeholde det, og ellers ha penger til ungdomsarbeidet. I tillegg til den økonomiske siden, så er det et veldig viktig dugnadsarbeid, hvor mange gode støttespillere bidrar med noe de kan og har lyst til. Det har

gitt oss en verdifull og stor og god kontaktflate.

- Hva er din posisjon i FMU i dag, blir du pensjonist her? - Det er jo spennende å se hva som skjer med kirka... Men jeg har etter hvert fått en enorm kontakt. Barn og unge som kommer til FMU idag kommer hit med en historie jeg ofte kjenner, fordi jeg kjenner foreldre og beste-foreldre. Den erfaringen kan jeg kanskje bruke mer framover. Jeg vil være med i ungdomsarbeidet så lenge jeg synes det er gøy.

I FMU har nye og unge krefter tatt over i styret. De aller fleste av dem har gått gradene i FMU, og fått ledersvar etter hvert. Hovedledere i dag er Thorvald Hansen, Gard Haakedal, Håkon Lindeberg, Anders Topland, Sondre Undheim, Kristine Hennigsen, David Haugen, Karoline Spilling og Tonje Haugen. I tillegg er det er korps av 15-20 juniorledere.

- De klarer jobben når de får ansvar, og de blir voksne når deres syn blir tatt på alvor, slår den erfarne ungdomslederen fast. Skal FMU utvikle seg vider, så trenger vi ledere som brenner for noe. Det nytter ikke å lage skrivebordsopplegg som ingen tenner på.

- Jeg håper jeg skal være i stand til å gi rom for nye og andres idéer. Av og til tenker

en at jeg kunne gjort det bedre sjøl, men når de unge har lyst og motivasjon, så takk for det!

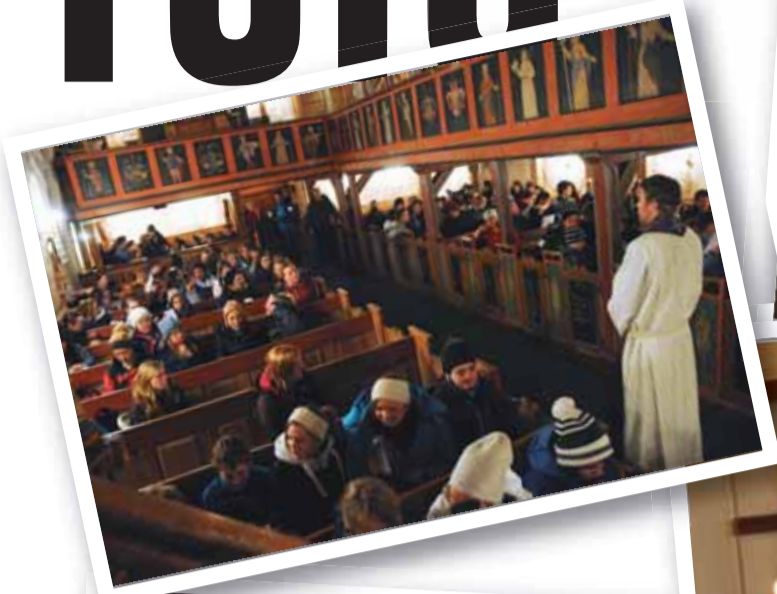
En annen ting han lærte av Kjell Grønner er at en god ungdomsleder ikke må være så «kul». Det er langt viktigere at du er interessert, at du har tid til dem, til å prate, og at du ser dem og bekrefter dem som den de er.

- Fortsatt er det mange «ytre krav» som stenger folk ute. Fortsatt opplever mange at de dømmes ut og bort og ned. Det er vanskelig å forklare en ungdom at de må bli «frelst fra noe». Jeg har ofte brukt bildet at livet deres er filmet; alle tanker, alle handlinger, alle ord er med. Så har jeg spurt hvilken aldersgrense en slik film burde ha. Også det at synd er like mye det en ikke gjør eller ikke gjør noe med, alle unnlattelsene. Men at det finnes tilgivelse for det også, at kristendommen er for alle dem som ikke får alt til - ja, at den er akkurat for dem.

Kjell Olav har mye til overs for Frelsesarméens måte å arbeide på.

- Ofte blir det mye ord. Tenk på alt som blir sagt. Jeg har av og til tenkt at vi skulle hatt en bymisjon her. Behovet er her. Preknene burde oftere hatt preg av at her har vi en jobb å gjøre, sier kongen av FMU.

FOTO *glimt*

Det er dessverre ikke mulig å lage reportasjer fra alle arrangement, selv om redaktøren har vært tilstede med kamera. Dette knippet med fotografiske glimt forteller likevel litt om det som har foregått i menigheten den siste tiden.

STØTT
Swazihjelpen

konto 2801.13.70103